ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑ

Οἱ Ἀμερικανοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει ν' αὐξήσῃ τὰς στρατιωτικάς της δυνάμεις. Εἶχεν ὑπὸ τὰ ὅπλα 120.000 ἄνδρας καὶ τώρα ἔχει 105.000 Πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Ἀμερικανῶν, ὄχι μόνον νὰ φθάσῃ πάλιν τὰς 120 000, ἀλλὰ νὰ προχωρήσῃ μέχρις 140.000. Καὶ προσφέρονται νὰ καλύψουν τὴν δαπάνην διὰ τὴν ἐπὶ πλέον δύναμιν ὕψους τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας καὶ τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ δὲν πρέπει νὰ σχετίζωνται τόσον στενῶς. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ πρέπει νὰ δίδουν εἰς τὴν Ἑλλάδα βοήθειαν τοὐλάχιστον ἀνάλογον ἐκείνης τὴν ὁποίαν δίδουν εἰς ἄλλα κράτη καὶ τότε ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ διστάσῃ νὰ φέρῃ τὰς ἑνόπλους αὐτῆς δυνάμεις εἰς ἐκεῖνο τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτοῦν αἱ γενικώτεραι συνθῆκαι καὶ τὸ ὁποῖον, ὅμως, θὰ ἐπιτρέπουν αἱ οἰκονομικαί της δυνατότητες, ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχουν παραμεληθῆ καὶ τὰ ἔργα τῆς ἀναγκροτήσεως, τὰ ὁποῖα, κατὰ βάθος, εἶναι ἀμυντικοῦ χαρακτῆρος, ἀφοῦ ἀναβιβάζουν τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦ λαοῦ. Εἶναι, καθ' ἡμᾶς, ἄστοχον νὰ καταργῆται οὐσιαστικῶς ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια, ἐνῶ εἶναι τόσον ἀπαραίτητος εἰς τὴν πτωχὴν μας χώραν, παραλλήλως δὲ νὰ αὐξάνεται ἡ στρατιωτική, διότι τότε ὁ στρατὸς προσλαμβάνει ἐν μέρει μισθοφορικὸν χαρακτῆρα. Λοιπόν, ὑποστηρίζομεν: ἀμερικανικὴν βοήθειαν ἐνιαίαν, ἀδιαίρετον καὶ ἐπαρκῆ. Ἡ διάθεσίς της θὰ γίνῃ δεόντως, μεταξὺ ἀμυντικῶν καὶ παραγωγικῶν δαπανῶν. Ἐάν, ὅμως, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιμείνουν εἰς αὔξησιν μόνον τῆς στρατιωτικῆς βοηθείας (ἐνῷ ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια θὰ μηδενίζεται) εἶναι ἐθνικῶς ἐπιβεβλημένον νὰ τοὺς ἀντιλεχθῆ ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι φίλοι, εἶναι σύμμαχοι, ἀλλ' ὄχι μισθοφόροι.

ΚΚΕ ΚΑΙ ΑΜΝΗΣΤΙΑ

Νομιμοποίησιν τοῦ ΚΚΕ ὁ πιστήριξαν καὶ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ κ. Μαρκεζίνης. Ἀλλά, δὲν εἶναι τὸ ἴδιον πρᾶγμα, λέγει ἡ ἐφημερὶς τῶν «Προοδευτικῶν», διότι ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεσχέθη «ταυτοχρόνως» καὶ γενικὴν ἀμνηστίαν. Πολὺ ἀσθενῆ μνήμην ἔχει ἡ Μαρκεζινικὴ ἐφημερίς, διότι ὁ ἀρχηγὸς της ΦΔΕ ὑποστηρίζει ἐξαίρεσιν τῶν εἰς τὸ Παραπέτασμα ἡγετῶν τοῦ ΚΚΕ ἐκ τῆς ἀμνηστίας, ἡ ὁποία καὶ δὲν θὰ εἶναι ἄνευ ὅρων ἀμνηστία, ἀλλὰ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀναστολὴ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς, ἐνῷ ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀπὸ τετραετίας ὑπεστήριζε ἀμνηστίαν «γενικὴν ἄνευ ἐξαιρέσεων καὶ ἄμεσον, ὄχι εἰς δόσεις» Λοιπόν:

«ΜΑΛΤΑ ΓΙΟΚ»

Τὸ ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτικὸν «Ἀρματωλός», εἰς τὸν ἀνὰ τὴν Μεσόγειον πλοῦν μὲ τοὺς μαθητάς της Σχολῆς Δοκίμων θὰ ἐπισκεφθῆ ὅλους τοὺς λιμένας, πλὴν Μάλτας. Λοιπόν, «Μάλτα γιόκ», ὄχι ὅμως διότι, ὅπως ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς Τοῦρκος πλοίαρχος, δὲν θὰ εὑρεθῆ ὁ λιμήν, ἀλλὰ διότι εἶναι ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἄγγλων, μετὰ τῶν ὁποίων διακόπη ἡ φιλικὴ θαλασσία ἐπικοινωνία.

«ΕΞΟΔΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ»

Ἡ Γενικὴ Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία ζητεῖ ὅπως ἐπεκταθῆ καὶ «εἰς τοὺς ἐργαζομένους» ἡ φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ διὰ τὰ ἔξοδα «κινήσεως καὶ παραστάσεως» ἡ ὁποία σχεδιάζεται διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀλλά, ποῖοι εἶναι οἱ «ἐργαζόμενοι» ποὺ ἔχουν ἔξοδα κινήσεως καὶ παραστάσεως; Μόνον οἱ ἡγέται τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἔχουν τὰ εἰσοδήματά των καθαρά.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΟΜΜΑ

Ἱδρύθη τὸ κόμμα ποὺ... ἔλειπε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἤτοι τὸ «Ἀνορθωτικὸν κόμμα» ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κυρίου Β. Κουμπούρα. Εἰς τὸν νέον ἡγέτην εὐχόμεθα εὐστοχίαν τῶν ἀγώνων του.

ΠΟΙΟΙ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ

Ἦτο ἐντυπωσιακὴ ἡ φράσις τοῦ κ. Μαρκεζίνη ὅτι «ἄλλους ψηφίζει ὁ λαὸς καὶ ἄλλοι τὸν κυβερνοῦν» ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος. Καὶ ἐξετάζουμε ἕνα πρὸς ἕνα τὰ ἱστορικά του ἐπιχειρήματα:

1) Τὸ 1946—εἶπεν—ὁ λαὸς ἐψήφισε Βασιλέα Γεώργιον καὶ ὅμως ἐκυβέρνησεν ὁ Τσαλδάρης. Λάθος! Ὁ λαὸς ἐψήφισε Τσαλδάρην, ἀσχέτως ἐὰν ἐπηρεάσθη ἐκ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ ταχείας διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος. Καὶ εἶχε τὸν κυβερνήτην ποὺ ἐψήφισε. Δὲν εἶχε ψηφίσει τὸν Βασιλέα ὡς...πρωθυπουργόν! Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, τότε, ὁ λαός, ἐπιθυμῶν Βασιλέα, ἐψήφισεν ὄχι μόνον τὸν Τσαλδάρην, ἀλλὰ καὶ τόν...Μαρκεζίνην.

2) Τὸ 1950 «ὁ λαὸς ἐψήφισε Πλαστῆραν καὶ εἶχε κυβέρνησιν Βενιζέλου». Αὐτὸ ἦτο μία ὑπόθεσις ὀλίγων ἡμερῶν, στηριχθεῖσα, πάντως, εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι τὸ 1950 ἐσχηματίσθη κυβέρνησις Κέντρου ὑπὸ τὸν Πλαστῆραν.

3) Τὸ 1951 «ὁ λαὸς ἐψήφισε Παπάγον καὶ εἶχεν Κυβέρνησιν Πλαστῆρα». Ἀλλὰ εἶχε πάλιν Κυβέρνησιν Πλαστῆρα, διότι τὸ Κέντρον συνεκέντρωσε τὴν πλειοψηφίαν. Ὁ Παπάγος ἔλαβε μόνον 35 ἑκατοστά. Δὲν ἦσαν ἀρκετὰ διὰ Κυβέρνησιν.

4) Τὸ 1952—εἶπεν ἀκόμη ὁ κ. Μαρκεζίνης— «ὁ λαὸς ἐψήφισε Παπάγον καὶ ὅμως κυβερνᾶται ἀπὸ τὸ ΛΕΚ τῶν κ.κ. Κανελλοπούλου—Στεφανοπούλου». Ἀλλά, προηγουμένως ἐκυβερνήθη ἀπὸ τὸν Μαρκεζίνην, πρᾶγμα ποὺ ὁ ἴδιος δὲν ἀνέφερεν καθόλου. Ἐὰν λοιπὸν εἶναι τὸ γεγονὸς ἀξιοκατάκριτον ὅτι δὲν κυβερνᾷ σήμερον ὁ στρατάρχης οὐσιαστικῶς, εἶναι πολὺ περισσότερον κακὸν τὸ ὅτι ἄφησε νὰ κυβερνήσῃ μετὰ τὸν Νοέμβριον 1952 ὁ Μαρκεζίνης, τοῦ ὁποίου τὰς «ρωμαλέας» πράξεις πληρώνομεν ἀκόμη.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Πρέπει, εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης, νὰ συσταθοῦν γενικαὶ διοικήσεις εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, ἐν οἷς, καὶ εἰς Πάτρας. Ἀλλὰ αὐτὸ ἦτο προεκλογικὴ ὑπόσχεσις τοῦ Συναγερμοῦ. Μάλιστα, μία ὁμὰς ἀμερικανῶν ἐμπειρογνωμόνων περιῴδευσεν ἀεροπορικῶς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ καθορίσῃ τὴν ἕδραν καὶ τὴν περιοχὴν ἑκάστης διοικήσεως. Ἀλλὰ ἦλθαν κατόπιν ἄλλοι ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν γενικῶν διοικήσεων μυρίζει... ἀποικιακὸν καθεστώς, ὁπότε ἡ Κυβέρνησις περιωρίσθη εἰς ἐπέκτασιν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν. Ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐν ἀντιθέσει ἐνήργησε εἰς τὴν νέαν εἰσήγησιν τῶν ἀμερικανῶν, μολονότι ὠμίλει.— προεκλογικῶς — περὶ «ὑπερηφάνου» ἑλληνικῆς πολιτικῆς.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εἶπεν ὁ κ. Μαρκεζίνης ὅτι ἡ Κυβέρνησις τρέμει τὸ ἐκλογικὸν σύστημα εὐρυτάτης περιφερείας, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδία ἐψήφισεν. Εἶναι ἀλήθεια. Ἀλλὰ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Μαρκεζίνη ὅτι αὐτὸς ἀψηφεῖ τὸ σύστημα αὐτό, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐγίνετο ἐὰν ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐλαχίστη πιθανότης νὰ ἰσχύσῃ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Κατὰ τὴν μετάβασιν τοῦ κ. Μαρκεζίνη εἰς Θεσσαλονίκην, εἰς ἕνα σταθμὸν τοῦ προσέφεραν, ἀντὶ ἀνθοδέσμης, μερικοὺς στάχεις σίτου, τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ὁ θερισμός. Καὶ ἕνας ἐκ τῶν ἀκολούθων τοῦ κ. Μαρκεζίνη τοῦ εἶπε: Κύριε πρόεδρε, ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ζητεῖ νὰ... ὁρίσετε δικαίαν τιμὴν συγκεντρώσεως τοῦ σίτου!! Αὐτὸ θὰ πῇ ὑψηλὴ αἰσιοδοξία ἢ χαμηλὴ κολακεία...

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΦΡΑΪΑΡ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Τὸ Ἀμερικανικὸν Ἵδρυμα Φόρντ ἐν συνεργασίᾳ μὲ ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα περιοδικὰ τῆς χώρας τὸ «Μένθλυ Ἀτλάντικ», ἐξέδωκε ἓν 80σέλιδον παράρτημα, τὸ ὁποῖον θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν ζωὴν καὶ τὸν πολιτισμόν. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἔκδοσιν, τὴν ὁποίαν ἐπεμελήθη ὁ κ. Κίμων Φράϊαρ, ἡ ἑλληνικὴ ποίησις ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ ἔργα τοῦ Παλαμᾶ, Σικελιανοῦ, Καβάφη, Ἐλύτη κλπ. μεταφρασμένα ἀπὸ τὸν κ. Φράϊαρ, ἡ πρόζα ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τοὺς Μυριβήλη, Βενέζην, Πρεβελάκην, Πολίτην κλπ., ἡ ζωγραφικὴ ἀπὸ τοὺς Τσαρούχην, Μόραλλην, Κόντογλου, Κοντόπουλον, Ἐγγονόπουλον κλπ. καὶ ἡ γλυπτικὴ ἀπὸ τοὺς Τόμπρον, Ζογολόπουλον, Παππᾶν κλπ.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν μορφωτικὴν προπαγάνδαν τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπὸ 50ετίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὁ πρωτεργάτης δὲ αὐτῆς κ. Φράϊαρ, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς φλέβας ρέει ἑλληνικὸν αἷμα, περιοδεύει ἐσχάτως τὴν Ἑλλάδα, δίδων διαλέξεις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν Πατρῶν παρεκάλεσε τὸν κ. Φράϊαρ νὰ δώσῃ μίαν διάλεξιν καὶ εἰς τὰς Πάτρας, εὐχαρίστως δὲ ἀποδεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν θὰ ὁμιλήσῃ τὸ Σάββατον 11 Ἰουνίου καὶ ὥραν 8 30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς Δχοῦ, μὲ θέμα: «Σύγχρονοι Ἕλληνες καὶ Ἀμερικανοὶ ποιηταί. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν διάλεξιν θὰ εἶναι ἐλευθέρα.

Τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα ὑπὲρ κοινοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ «Συναγερμοῦ»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΑΛ. ΣΒΩΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ «ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ»

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπηρ.). Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος, ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν αὐτοῦ κ. Ἀλέξ. Σβῶλος ἀνέλυσε τὴν πολιτικὴν διὰ τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔφερεν εἰς ἐξαθλίωσιν καὶ ἀπόγνωσιν ἀρχικῶς μὲν τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους ὕστερα τοὺς ἀγρότας, σήμερον δὲ καὶ τὰ μεσαῖα στρώματα τῶν ἐπαγγελματιῶν, βιοτεχνῶν κλπ. Ὁ Συναγερμὸς ὅμως, εἶπεν, εὑρίσκεται πλέον εἰς ἀποσύνθεσιν καὶ ἔπρεπε ἤδη νὰ εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν ἐξουσίαν μετὰ τὰς τόσας καταστροφὰς ποὺ ἐπροκάλεσεν, καὶ νὰ ἔχῃ κληθῆ ὁ λαὸς εἰς ἐλευθέρας ἐκλογάς. Ὁ κ. Σβῶλος ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Διὰ τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν θ' ἀποκαθίστατο ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ ἔμενε μόνον ἡ θλιβερὰ ἀνάμνησις τῆς διαβάσεως τοῦ Συναγερμοῦ.

Ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς ἀντιδράσεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, εἶπεν ὁ κ. Σβῶλος, ὥθησαν τὸν Συναγερμὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν, μὲ τὴν εὐλογίαν καὶ τῶν ξένων οἱ ὁποῖοι ἐν ὀνόματι τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ζητοῦν τὴν ὑποταγὴν τῶν μικρῶν ἐθνῶν. Ὅλους τοὺς παράγοντας τῆς ἐξουσίας του ὁ Συναγερμὸς ἀντήμειψε πλουσιοπαρόχως ἐργασθεὶς μόνον δι' αὐτούς.

«Καὶ ἰδού, εἶπεν ὁ κ. Σβῶλος, τ' ἀποτελέσματα τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον ἐνῶ εὐδαμῶς ἐξασφαλίζει ἰδιαίτερον κῦρος εἰς τὴν κυβέρνησιν οὐδὲ προλαμβάνει τὴν φθορὰν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν αὐτῆς, ὅπως μᾶς τὸ ἀπέδειξαν τὰ πράγματα, ὑπῆρξεν ἐν προκειμένῳ ὁ προαγωγὸς τῆς πολιτικῆς ἀπάτης, τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1952.

»Καὶ ἰσχυρίζομαι, προσέθεσε ὁ κ. Σβῶλος, ὅτι εἰς καμμίαν περίπτωσιν ἡ ἀναλογικὴ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προξενήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιαύτας συμφορὰς καὶ τοιαῦτα δεινά. Χωρὶς τὸ πλειοψηφικόν, τὰ συμβούλιαν τῆς Θεσσαλονίκης; τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε ἡ μεγαλυτέρα πολιτικὴ ἀπάτη ποὺ ἐγνώρισεν ὁ κόσμος δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τελεσφορήσῃ εἰς βάρος τοῦ λαοῦ καὶ εἰζδρελοζῆς ὀλιγαρχίας. Διότι ἂν ὁ Συναγερμὸς ἐξήγειρε πλέον τὴν καθολικὴν ἀγανάκτησιν, δὲν εἶναι διότι τυχὸν ἀπέτυχεν εἰς τὸ πρόγραμμα ἢ διότι ἠδύνατο. Ὅ,τι ἐφήρμοσεν εἰς τὴν πρᾶξιν ὁ Συναγερμὸς ἦτο τὸ ἀληθὲς καὶ ἐσκεμμένον πρόγραμμά του πρόγραμμα ἀπάτης διὰ τοὺς ἐκλογεῖς ἀλλὰ συνειδητῶς καὶ ἐκθύτατα ἀντιλαϊκόν.

»Ἡ δυναμικὴ πολιτική, εἶπεν ὁ κ. Σβῶλος, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον ἐκαυχήθη ὁ Συναγερμὸς ἐσήμαινεν εἰς τὴν πρᾶξιν: «Ὅσοι ζήσου». Τέτοια πολιτικὴ ἐφήρμοζε καὶ ὁ Χιτλερισμὸς κατὰ τῶν ἑβραίων. Ἐδῶ ἐσφαγιάσθη τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπίσημος ἐσυγκινήθη διότι ἐφθάσαμεν νὰ ἔχωμεν δύο ἑκατομμύρια ἐξακόσιες χιλιάδες ἀπόρους. Ἡ ὑπόσχεσις «ἐργασία δι' ὅλους» ἐσήμαινε μόνον ὑπόσχεσιν εὐθηνῆς ἐργασίας πρὸς τοὺς ἐργοδότας. Καὶ ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸν σκληρότερον τρόπον. Ἡ σπατάλη ἀντὶ τῆς φειδοῦς καταγγέλλεται σήμερα καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν φιλικὸν τῆς κυβερνήσεως τύπον. Ὑπάρχουν φαίνεται καὶ τύψεις συνειδήσεως.

»Καὶ ἀντὶ τῆς χρηστῆς Διοικήσεως, ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἑλλάδος ἐγέμισεν ἀπὸ σκάνδαλα ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀγανάκτησιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐνῶ ἡ εὐχαρίστησία τῶν ὑπευθύνων κοιμᾶται.

Ἀντὶ τῆς λήθης, ποὺ ὑπεσχέθη ὁ Συναγερμὸς διατηρεῖται καὶ τελειοποιεῖται ἕνα καθεστὼς ἐξαιρετικῶν μέτρων. Ματαίως ὁ Λαὸς ἀναμένει τὴν ἀμνηστείαν. Ματαίως ζητοῦμεν τὴν κατάργησιν τῶν ἐκτοπίσεων. Ἐξεγειρόμεθα κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τόσων ἀνελευθέρων νόμων ποὺ δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν εἰρηνικὴν κατάστασιν τῆς Χώρας. Ἐξεγειρόμεθα κατὰ τῆς διατηρήσεως τόσον ἐντόνου κλίματος φοβίας. Ἐξεγειρόμεθα κατὰ τῆς τραγικῆς ἐλλείψεως; ἰσοπολιτείας. Ἄνθρωποι παθαίνουν τῆς πείνας διότι δὲν ἔχουν πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀσφάλεια τοῦ λεγομένου ἐλευθέρου κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐθνικοφροσύνην τῆς τελευταίας καθαριστρίας τοῦ τελευταίου ἐπαρχιακοῦ μας σχολείου. Ἀλλὰ ἄνευ τοῦ πλατείου τῶν γενικῶν μέτρων ἰσοπολιτείας ἐλευθερίας, εἰρηνεύσεως καὶ δημοκρατίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ βελτίωσις καὶ πρόοδος τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τῆς Χώρας. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι ἀναγκαία καὶ ἡ ἐπαναφορὰ εἰς τὴν νομιμότητα τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἐξεγειρόμεθα, συνέχισεν ὁ κ. Σβῶλος, κατὰ τῆς καταδίκης ὠς ἐργατῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων εἰς ζωὴν ἀθλιότητος. Ἐξεγειρόμεθα διότι τὰ πάντα δίδονται εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ ψιχία μόνον εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ τοὺς ἐργαζομένους.

»Ἐξεγειρόμεθα κατὰ τῆς πνευματικῆς ὑποδουλώσεως ποὺ ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν Χώραν ὑπὸ τοῦ Κράτους τοῦ Συναγερμοῦ. Ἐξεγειρόμεθα κατὰ τῆς τρομοκρατήσεως τοῦ τύπου. Ἐξεγειρόμεθα κατὰ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ τύπου ἀπὸ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

»Ἐξεγειρόμεθα διότι ἐποδοπατήθη καὶ ποδοπατεῖται ἡ αὐτοδιοίκησις. Εἶναι ταπεινὴ ἐκδίκησις, εἶπεν ὁ κ. Σβῶλος, τῶν ἡττηθέντων ἀπὸ τὸν λαὸν κατὰ τὰς προσφάτους δημοτικὰς ἐκλογάς. Ἐξεγειρόμεθα διὰ τὸ κατάντημα τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος τῆς Χώρας. Ἡ ἐλπίδα μας εἶναι τώρα μόνον τὸ δημοκρατικὸν συνδικαλιστικὸν κίνημα τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ἕας γνωστὸς καὶ τίμιος ἐργατικὸς ἡγέτης, ὁ Δημήτρης Στρατῆς.

»Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀριθμήσῃ κανεὶς πόσα καὶ ποῖα ἄλλα θέματα τῆς πολιτικῆς τοῦ Συναγερμοῦ ἐπροκάλεσαν καὶ προκαλοῦν τὴν ἐξέγερσίν μας καὶ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ Λαοῦ. Εἶναι ἀρκετόν, εἶπεν ὁ κ. Σβῶλος, νὰ μνημονεύσωμεν δύο ἀκόμη. Τὸ δυσβάστακτον βάρος τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ὑπὸ τὸ ὁποῖον πνίγεται καὶ ἡ ἀνασυγκρότησις καὶ πᾶσα ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ πρόνοια καὶ δεύτερον τὴν παραχώρησιν στρατιωτικῶν βάσεων εἰς ξένην δύναμιν καὶ τὴν ἑτεροδικίαν. Εἰς τὸ πρῶτον θέμα τὰς διαμαρτυρίας μας ὑιοθέτησαν τώρα καὶ ἄλλοι. Ἐπίσης ἐγενικεύθη ἡ ἐξέγερσις κατὰ τῆς ἑτεροδικίας ἀλλ' εἰς τὸ θέμα τὸ πολὺ στουδαιότερο τῶν ξένων βάσεων. θέμα θίγον τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Χώρας καὶ περιορίζον τὴν βλην πολιτικήν της, ἐμείναμεν σχεδὸν μόνοι διαμαρτυρόμενοι.

»Τώρα, ὁ λαὸς αἰσθάνθηκε καὶ τὸν χειρότερον σεισμὸν καὶ ἀπὸ ὅσους ἐγνώρισεν ἡ πολυπαθὴς μας Χώρα: Τὴν τελευταίαν βαρεῖαν καὶ ἀσφυκτικὴν φορολογίαν, ἐναντίον τῶν μεσαίων καὶ τῶν ἀσθενεστέρων λαϊκῶν στρωμάτων. Εἶναι μέθοδος εὔκολος, εἶπεν ὁ κ. Σβῶλος, ἀλλὰ ποὺ δὲν θὰ ραπεύσῃ τὰ δεινά. Τσουνάτσον προκαλεῖ καὶ ἄλλα. Ὁ Συναγερμός, παρὰ τὴν κοινοβουλευτικήν του δύναμιν συμπεριφέρθη ὡς ἡ χειροτέρα ἀπολυταρχία. Διεστρέβλωσε τὸ πολίτευμα. Ὅταν ἦτο ἀντιπολίτευσις, διεξῆγε τὸν ἀγῶνα του ἔξω ἀπὸ τὴν βουλὴν καὶ ὅταν ἔγινε Κυβέρνησις ἐπεριφρόνησε καὶ πάλιν τὸ κοινοβούλιον καὶ ὄχ μόνον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ ἀνέτρεψε καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς εὐθύνης τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν κομμάτων. Ἕκαστος ὑπουργὸς ἀποκηρύσσει τὸν προκάτοχόν του καὶ τὰ ἔργα του καὶ ὅλοι μαζὶ συμφωνοῦν ὅτι ὁ μόνος ἀνεύθυνος εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως.

»Πρὸ τῆς καταπτώσεως αὐτῆς ὁ περίβολος τοῦ Συναγερμοῦ προβάλλει τὴν ἀπειλὴν τῶν ἀνωμάλων λύσεων. Σχεδὸν ἀκαλύπτως. Ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς σημαίνει ἀδυναμίαν καὶ συμαίνει ὅτι ἤγγικε τὸ τέλος. Διότι ὅλα γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἀπραγματοποίητος καὶ ὑποκειμενικῶς ἡ ἀπειλή».

Ὁμιλῶν περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ὁ κ. Σβῶλος, εἶπεν ὅτι ἡ προοπτικὴ τῆς εἰρήνης ἀπεδείχθη ἀκριβὴς ὅπως ἀνέκαθεν τὸ εἴχομεν διακηρύξει. Ἡ σημερινὴ τάσις φιλειρηνικῆς διαμορφώσεως τῶν διεθνῶν σχέσεων ἀπομακρύνει τὴν ἔντασιν καὶ καθιστᾷ δυσχερῆ πλέον τὴν ὑπὸ τῆς Δεξιᾶς ἐκμετάλλευσιν τῶν διεθνῶν ἀντιθέσεων καὶ τὴν πρὸς ὄφελός της πολεμοκαπηλείαν. Καὶ εἰς αὐτάς, εἶπεν, τὰς ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἡ κοινὴ γνώμη ἀρχίζει ν' ἀντιλαμβάνεται, ὀρθότατα τὸ θέμα τῆς συνυπάρξεως τῶν δύο κόσμων. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀγνοήσῃ τὴν σημασίαν τῆς Διασκέψεως τῶν ἀσιατικῶν καὶ ἀφρικανικῶν κρατῶν, τοῦ κηρύγματος τοῦ Νεχροῦ τῆς αὐστριακῆς συνθήκης, καὶ ἰδίως τῆς προχθεσινῆς κοινῆς δηλώσεως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας. Εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ κόσμος ἀναδεύεται ὑπὸ τὰ ἐμβλήματα τῆς εἰρήνης καὶ εἶναι προφανὲς ἐπίσης ὅτι βαίνομεν πρὸς ἀναπροσαρμογὰς τῶν διεθνῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι θὰκατασταθοῦν ἐτι μᾶλλον ἀδύνατον τὴν μονομέριαν τοῦ ἐξωτερικοῦ προσανατολισμοῦ τῶν μικρῶν. Μόνον ἡ Ἑλλὰς ἐπιμένει νὰ εἶνε προκεχωρημένον φυλάκιον ἄλλων δυνάμεων. Αἱ διεθνεῖς ἐξελίξεις θὰ ἐπηρεάσουν καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, μόνον ὅμως μία δημοκρατικὴ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ ν' ἀξιοποιήσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν διεθνῆ βελτίωσιν καὶ νὰ σταθεροποιήσῃ μίαν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, μὴ τοποθετοῦσαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν σφαῖραν τῶν μεγάλων ἀλλὰ καθιστῶσαν αὐτὴν δημιουργικὸν παράγοντα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

«ΕΠΕΣΤΗ Η ΣΤΙΓΜΗ»

Ἄρθρον κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΡΑΚΟΥ

Προέδρου Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Ναυπάκτου

Συναγερμὸν ἀπετέλεσεν ἡ προχθεσινὴ ἡμέρα διὰ τὴν πόλιν μας. Συναγερμὸν διὰ τὸν Ἐπαγγελματοβιοτεχνικόν μας κόσμον. Ἐξεδικάζοντο αἱ ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων ἐπιτηδευματιῶν καὶ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῆς τάξεώς των ἐνίστατο ἐναντίον τῆς κατηγορίας των περὶ φοροδιαφυγῆς. Αἱ αἴθουσαι τῆς Ἐφορίας δὲν ἐστάθησαν ἱκαναὶ νὰ συμπεριλάβουν τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν ἐνισταμένων, ἠναγκάσθη σαν οὗτοι νὰ καταφύγουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Εἰρηνοδικείου. Ἀξίζουν συγχαρητηρίων οἱ ὑπεύθυνοι ὑπάλληλοι διὰ τὴν ἀναστάτωσ ν τὴν ὁποίαν ἐπέφερον εἰς μιὰν μικρὰν πόλιν, καὶ αἱ ἀνώτεραι ὑπηρεσίαι αὐτῶν, ἐὰν, ὡς διατείνονται οἱ ὑπάλληλοι, ἔδωσαν τοιαύτας αὐστηρὰς διαταγάς. Πάντως, ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ Κράτους καὶ φορολογουμένων διὰ πρώτην φορὰν παρουσιάσθη εἰς τοιοῦτον ὀξὺ σημεῖον διὰ τὴν πόλιν μας. Ἡμεῖς ἐπεστήσαμεν καὶ ὑπεδείξαμεν τὸν κίνδυνον μιᾶς τοιαύτης διαταραχῆς τῆς τάξεως αὐτῆς ἡ ὁποία πάντοτε ἀγογγύστως προσέφερε θυσίας καὶ θυσίας αἵματος ἀκόμη διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους. Καὶ ὅμως ὅλοι σή